

щѣло, та слѣдъ нѣколко вѣкове да може да
се найде непоковарено въ народа. Ни единъ
народъ не приима онова, чтото не е нему свой-
ствено, чтото не му е естествено, чтото не е
спорядъ духаму, та Илиада-та. ако да не е бы-
ла твореніе отъ народа и спорядъ духа на на-
рода, то и тя щяше ся загуби въ забвеніе, как-
вото что ся изгубены много съчиненія на мно-
го писатели.

КОНЕЦЪ НА ПРЪВАТА ЧАСТЬ.

